

KOEN GEENS, 58, MINISTER VAN JUSTITIE

Vroeger had ik een prachtig kapsel

Wanneer begon u uw haar te verliezen?

Op mijn 30ste. Ik was toen een jonge hoogleraar.

Hoe erg vond u dat?

Helemaal niet erg. Kaal worden zit in de familie Geens. Ik had een heel lieve moeder die vond dat ik haargroeimiddelen moest uitproberen, maar ik lachte dat altijd weg.

U zocht geen hulp bij een dermatoloog?

Nee. Ik heb mijn kaalheid nooit als iets traumatisch ervaren. Integendeel. Een man die kaal wordt, heeft geen andere keuze dan zich daarbij neer te leggen. Hij kan het misschien proberen te verstoppen met een pruik of een ingewikkelde haarconstructie, en ik kan dat begrijpen, maar zelf zit ik zo niet ineen.

Wat voor reacties kreeg u toen uw haarlijn begon te wijken?

De meeste mensen vonden het wel moedig dat ik mijn vorderende kaalheid zonder morren accepteerde. Achteraf beschouwd ben ik blij dat ik mijn haar pas begon te verliezen na mijn 30ste. Voor een prille twintiger moet dat echt niet leuk zijn.

Hebt u ooit overwogen om al uw haar radicaal af te scheren?

Nee. Maar toen ik 51 werd, nam ik wel het besluit om mijn resterende haar zeer kort te houden. Mannen met kale schedels mogen misschien hip zijn, ik ben dat zeker niet (*lacht*). Ik ben een relatief klassieke normale jongen. Het hele proces van mijn gestaag vorderende kaalheid is ook binnen aanvaardbare grenzen gebleven.

Hoe onderhoudt u uw kruin?

Met zeep. Om de drie weken scheert mijn vrouw mijn overblijvende haar met een tondeuse.

Welke verzorgingsproducten gebruikt u voor uw hoofd?

Geen.

Wie heeft de mooiste kaalkop?

Ik word altijd stil als ik een kindje met kanker zie met een kaal hoofd door de chemotherapie.

Wiens haardos zou u graag hebben?

Mijn eigen haardos van vlak voor mijn 30ste levensjaar. Mijn kapsel was prachtig. Je kan er nog een foto van terugvinden op het internet. Ik ben niet ontevreden met hoe ik er nu uitzie. Met heimwee los je niets op.

